

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az EK 43. és 49. cikkeit az EK 86. cikkel együttesen, a postai szolgáltatásoknak az 1997/67/EK ⁽¹⁾ és 2002/39/EK ⁽²⁾ irányelvek által megállapított liberalizációja, valamint, az „ad hoc” irányelvek által rögzített, az állami szerződés-kötéseket vezérlő feltételek keretében alkalmazva úgy kell-e értelmezni, hogy ezek nem teszik lehetővé egy olyan szerződés, – amelynek tárgya fenntartott és nem fenntartott, következőképpen liberalizált postai szolgáltatásokat is magába foglal – megkötését teljes egészében állami tőkével rendelkező állami társaság, amely egyébként az egyetemes postai szolgáltatás nyújtásának engedélyese és egy közigazgatási szerv között?

⁽¹⁾ A közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv. HL L 15., 1998.1.21. 14. o., magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 3. kötet 71. o.

⁽²⁾ Az 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások verseny számára való további megnyitása tekintetében történő módosításáról szóló 2002. június 10-i 2002/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv. HL L 176., 21. o. magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 4. kötet 316. o.

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2006. május 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Stadtgemeinde Frohnleiten und Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH kontra Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(C-221/06. sz. ügy)

(2006/C 178/35)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof (Ausztria)

Az alapeljárás felei

Felperes: Stadtgemeinde Frohnleiten und Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH

Alperes: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e az EK 10., EK 12., EK 23., EK 25., EK 49. és EK 90. cikkel az olyan nemzeti adószabály, amely a hulladék lerakóhelyen történő elhelyezésére adót (Altlastenbeitrag [hulladéklerakást terhelő hozzájárulás]) vet ki, azonban ezen adó alól mentességet ír elő olyan hulladék elhelyezése esetén, amely bizonyíthatóan a szennyezett területek (szennyezésre gyanús vagy régi szennyezett területek) biztosítása vagy mentesítése során keletkezik, amennyiben e területek szerepelnek a törvényben előírt hatósági nyilvántartásban (szennyezésre gyanús vagy régi szennyezett területek jegyzéke), amelybe kizárólag belföldi területek jegyezhetők be, így az adómentesség csak olyan hulladék elhelyezése esetén lehetséges, amely belföldön található szennyezésre gyanús vagy régi szennyezett területekről származik?

Az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-35/04. sz., Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Ferrero OHG mbH ügyben 2006. március 15-én hozott ítélete ellen az Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE által 2006. május 16-án benyújtott fellebbezés

(C-225/06. P. sz. ügy)

(2006/C 178/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE (képviselő: A. Tsavdaridis ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Ferrero OHG mbH

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság megtámadott határozatát;
- véglegesen és egészében utasítsa el a bejelentett védjegy elleni felszólalást;
- kötelezze az OHIM-ot és a beavatkozót a költségek viselésére, ideértve a felszólalási eljárásban, a fellebbezési tanács és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban felmerült költségeket.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, mivel:

Az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta azt a ténytet, hogy az összetéveszthetőség megítélése számos olyan szemponttól függ, amelyet a 40/94 ⁽²⁾ rendelet hetedik preambulumbekzdése említ, különösen a védjegy piaci ismertségétől, és nem csupán a védjegy és a megjelölés közötti, valamint a velük megjelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság mértékétől.

A „Ferrero” korábbi védjegyet nem használják német piacon forgalmazott áruk azonosítására. Következésképpen a német átlagfogyasztó számára nem áll fenn az összetévesztés veszélye, mivel nem hozza összefüggésbe a „Ferrero” védjegyet az áruival, bármekkora is a hasonlóság a két megjelölés között.

Az Elsőfokú Bíróság azt sem vette figyelembe, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az érintett vásárlóközönség részéről fennálló összetévesztés veszélyét átfogóan kell értékelni, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyben releváns tényezőt. Ezenkívül az összetéveszthetőség átfogó értékelése a releváns tényezők kölcsönös függőségére is kiterjed. A fellebbező előadja, hogy amennyiben az Elsőfokú Bíróság figyelembe vette volna releváns tényezők kölcsönös függőségét, úgy azt állapította volna meg, hogy az összetéveszthetőség mértéke elenyésző.

⁽¹⁾ HL L 11., 1-36. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

⁽²⁾ HL L 209., 18 -19.

A T-194/03. sz., Il Ponte Finanziaria SpA kontra OHIM és a Marine Entreprise Project Societá Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl ügyben 2006. február 23-án hozott ítélet ellen az Il Ponte Finanziaria által 2006. május 24-én benyújtott fellebbezés

(C-234/06 P. sz. ügy)

(2006/C 178/37)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Il Ponte Finanziaria SpA (képviselők: P. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina és M. Boletto ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a Marine Entreprise Project Societá Unipersonale di Alberto Fiorenzi

A fellebbező kérelmei

1. A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-194/03. sz. ügyben 2006. február 23-án hozott ítéletét, amely elutasítja a felperes által benyújtott keresetet és őt kötelezi a költségek viselésére;
2. adjon helyt az Elsőfokú Bíróságnál benyújtott keresetnek, és
  - a) helyezze hatályon kívül az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2003. március 17-i (R 1015/2001-4. sz. ügy) határozatát, amely a fellebbező fellebbezésének elutasításával engedélyezte a BAINBRIDGE (ábrás) védjegy 940007. számon történő lajstromozását a 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában;
  - b) az OHIM-ot és a beavatkozót kötelezze az elsőfokú eljárás és jelen fellebbezés során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező úgy véli, hogy a fellebbezett ítélet hibában szenved az alábbiakból kifolyólag:

- 1) A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának helytelen alkalmazása, mivel az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye:
  - az Elsőfokú Bíróság tévedett annak megállapítása során, hogy a legcsekélyebb hasonlóság sem áll fenn a beavatkozó BAINBRIDGE védjegy és a felperes THE BRIDGE elemet tartalmazó védjegycsaládja között, miközben maga az Elsőfokú Bíróság mondta ki, hogy a felszólalás alapjául szolgáló védjegy a felperes egyes védjegyeivel „jelentős” hangzásbeli hasonlóságot mutat, amelyet nem ellensúlyoz az ütköző védjegyek közötti fogalmi hasonlóság, mivel a „alapfeltevés”, amelyből az Elsőfokú Bíróság kiindult, miszerint az olasz átlagfogyasztó elegendő angol nyelvi ismerettel rendelkezik ahhoz, hogy felismerje a „BRIDGE” szó jelentését, bizonyosan téves;
  - ha tehát az ütköző védjegyek már a legcsekélyebb hasonlóságot is mutatják, az áruk azonossága és a felperes védjegyeinek jelentős megkülönböztető képessége folytán az összetévesztés veszélye fennállását kellett volna kimondani.